

time uzrokovati zaboravljanje ili subjektiviziranje stvarnih činjenica o toj katastrofi ili nekoj prijašnjoj. Svatko ima svoj doživljaj. Nekima će se činiti pojedina katastrofa kao najrazornija u povijesti, dok će neki drugi naglašavati neku drugu, njima najpogubniju. To nas može upozoravati na subjektivnu prirodu povijesnih svjedočanstva.

I na kraju autor dolazi do najučinkovitijeg utjecaja zaboravu: vrijeme. Ako se katastrofe ne ponavljaju učestalo, one će se prije ili kasnije zaboraviti, čime se gubi svijest o vjerojatnosti katastrofe i time pripremnost ljudi. Kada se katastrofe ne događaju, nema preventivnih mjera te se prestaje razmišljati o strategijama prilagodbe koje su služile našim prethodnicima. Time se ne ostavlaju potrebna iskustva za budućnost. Ali za njima se u novim uvjetima ponovo poseže.

Danas, kada se zbog klimatskih promjena učestalost katastrofa povećava, ljudi se sve više bave poviješću katastrofa kako bi stekli znanja potrebna za osmišljavanje novih strategija prilagodbe i po njima, kako navodi autor, se potpisuju različiti zakoni, zabrane i odredbe djelovanja u riskantnim područjima. Takve institucionalizirane oblike ponašanja autor također definira kao podsjetnike na katastrofe, za sadašnjost i budućnost.

Stjepko BARAC

MAUCH, CHRISTOF, AND LIBBY ROBIN (UR.), »THE EDGES OF ENVIRONMENTAL HISTORY: HONOURING JANE CARRUTHERS,« RCC PERSPECTIVES 1 (2014).

Centar za okoliš i društvo Rachel Carson (*Rachel Carson Center for Environment and Society*) ušao je i u 2014. godinu sa sada već tradicionalnim radionicama iza kojih slijedi objava rada koji su se *vertili* u sklopu tih radionica. Tako je i *The Edges of Environmental History: Honouring Jane Carruthers*, rezultat upravo radionice posvećene liku i djelu Jane Carruthers, svjetski poznate i priznate južnoafričke, slobodno možemo kazati, pionirke ekohistorije, ali i komparativne historije, povijesti znanosti te mnogih drugih povijesnih disciplina.¹ Cijeli broj je podijeljen na četiri tematske cjeline s tzv. interludijima koji služe kao poveznica tih cjelina.

Prvo započinjemo s prologom u kojem nam Christof Mauchand i Libby Robin pojašnjavaju što nas čeka u nastavku: značaj i veliki doprinos Carruthersinim radova ekohistoriji, ali radova koji su nastali inspirirani likom i djelom te južoafričke povjesničarke. Slijedi i kratak članak same Jane Carruthers u kojem se ona bavi utjecajem centra Rachel Carson u Južnoafričkoj Republici, ukazuje na specifičnost razvoja ekohistorije i povijesti nacionalnih parkova unutar JAR-a pa i ekohistorije općenito kao interdisciplinarnog pristupa.

Nastavljamo s poglavljem naslovljenim *Thinking with Animals* u sklopu kojeg nas troje autora uvode u svijet *divljine* te odnosa čovjeka i divljih životinja. Već i karakteristični naslovi članaka (*How Wild is Wild?, Thinking with Birds, Animal Pasts, Humanised Futures: Living with Big Wild Animals in an Emerging Economy*) nam ukazuju na kompleksnost pitanja poput što je to divljina, zašto stvaramo zoološke vrtove i promatramo ptice, postoji li danas suživot čovjeka i divljine? Svaki od tri članka pokušava dati odgovore na ova pitanja, no više od toga, potiče čitatelja na razmišljanje o stvarima koje nam se možda čine banalne i na koje mislimo da je odgovor vrlo jednostavan, dok je stvarnost sasvim suprotna. Slijedi interludij pod naslovom *The Beast of the Forest* koji nas na primjeru strašnog čudovišnog vuka koji je šezdesetih godina 18. stoljeća širio strah i trepet među francuskim stanovništvom. Štoviše, kako autor napominje, uslijed prestanka Sedmogodišnjeg rata, novi medij u usponu, novine su ostale bez zvučnih i krvavih naslova. Pojava ovog čudovišta im je osigurala izvor intrigantnih vijesti, no nisu jedino oni imali korist od toga: tu se okoristio francuski kralj i biskup Mende i mnogi drugi. To je članak koji povezuje

¹ <http://www.janecarruthers.co.za/> (posjećeno 12.12.2014.)

današnje i suvremeno shvaćanje i odnos prema zvijerima iz prirode, posebice onima koji su u ljudi izazivali strah.

Drugi dio, kako mu i sam naziv sugerira (*Inside and Out Wildlife Reserves*) se fokusira na nacionalne parkove i rezervate. Bernhard Gissibl (*National Parks as Cosmopolitics*) naglašava da u kontekstu kozmopolitskog pristupa tj. pisanja o transnacionalnoj i globalnoj historiji, najbolje predispozicije za to ima ekohistorijski pogled na nacionalne parkove i druga zaštićena područja, za što se služi primjerom Frankfurtskog Zoološkog Društva čiji je cilj zaštita nacionalnog parka Serengeti koji resurse za to provalazi u njemačkoj javnosti koristeći se utjecajem medija. S obzirom da je ova edicija posvećena južnoafričkoj povjesničarki, slijedeći članaci Clapperton Mavhunge (*Seeing the National Park from Outside It: On an African Epistemology of Nature*) i Emily Wakild (*On Being Edgy: The Potential of Parklands and Justice in the Global South*) se bave odnosom lokalnog afričkog stanovništva, njihovih navika i stila života s nacionalnim parkovima u koje im je većinom zabranjen pristup te nacionalnim parkovima kao mjestima političkih sukoba umjesto netaknute prirode, za koje je kulturnim obratom krenula kritika takvih načina razmišljanja, posebice u djelu Jane Carruthers *The Kruger National Park*. Zaključak ovog poglavlja i uvod u slijedeće nam donosi sama Jane Carruthers (*Mandy Martin's Artistic Explorations*) člankom o odnosu slikara - umjetnika i prirode i kako on može pomoći povjesničarima premostiti shvaćanje prirode i kulture, na primjeru australskog slikarice Mandy Martine.

Treća tematska cjelina nosi naslov *Knowing Nature* i donosi nam, mogli bismo reći, posve prirodoslovni pogled na prirodu i probleme s kojima se ekohistoričari susreću. William Beinart (*Bio-invasions, Biodiversity, and Biocultural Diversity: Some Problems with These Concepts for Historians*) u fokusu ima dvojbu kada je nešto invazivna vrsta, a kada je to opravdano jer služi ljudskim interesima te autor predlaže uvođenje društvene i kulturne dimenzije i izraza biokulturne raznolikosti i u konačnici pristupanje tzv. totalnoj ekohistoriji dok Etienne Benson (*The Biopolitics of the Border*) donosi razmišljanje o pojmu granica u kontekstu životinjskog i ljudskog svijeta. Saul Dubow (*Adventures in Gondwana: Science in the South*) postavlja pitanje koliko je koliko je ipak znanost nacionalizirana tj. obojena teritorijem, državom te zaključuje da je prava internacionalna suradnja ipak još uvijek rijetkost. Libby Robin (*Biography and Scientific Endeavour*) ukazuje koliki utjecaj na znanost, popularizaciju nje, ali i prikupljanje sredstava i utjecaja su imale pojedine slavne, ili bolje rečeno, utjecajne ličnosti. Njen je zaključak da životne priče (biografije), ponekad razlučuju znanstvene grupe od njihovih suparnika; u slučaju invazivne biologije, restauracijske ekologije i elastične znanosti, očinske figure su pružile prehistoriju i autoritet znanosti, baš kao što je ime Paula Krugera dalo autoritet ideji nacionalnog parka u Južnoj Africi. Dalje nas uvodi Rob Nixon (*How to Read a Bridge*) kratkom reminiscencijom na bližu južnoafričku povijest i povijest apartheida koristeći jedan most kao simbol.

Posljednje, četvrto poglavje, nosi naslov *Environmental Injustice and the Promise of History*. Započinjemo s Lisom Sedrez (*Constructing and De-constructing Communities: Tales of Urban Injustice and Resistance in Brazil and South Africa*) autorica uspoređuje Carrutherssino proučavanje propasti zajednice Lady Selborne u blizini Pretorije sa socijalnim eksperimentiranjem od strane gradskih vlasti u favelama oko Rio De Janeira, posebice za vrijeme prirodnih katastrofa tj. poplava 1966., 1967., 1978. i 1988. Bron Taylor (*Dangerous Territory: The Contested Space Between Imperial Conservation and Environmental Justice*) nas uvodi u apstraktnu, možemo se usuditi reći i antropološku dimenziju zaštićenih prirodnih područja koja se omeđena ne samo fizički, već i percepcijama. Dok za neke ona (zaštićena prirodna područja) predstavljaju izgubljeni raj i divljinu (romantizam), za druge predstavljaju mjesta iz kojih imperialističke snage izvlače dobit (anti-romantizam). Autor analiza Carrutherssino balansiranje između ova dva pogleda, ove dvije percepcije na primjeru njenog proučavanja južnoafričkih nacionalnih parkova ali i osobnog iskustva rada u parkovima. Catherine A. Christen (*History and Audacity: Talking to Conservation Science*) na primjeru očuvanja konja (vrsta Przewalski) ukazuje na opasnost pristranog pristupa povijesti, ali i kako istražujući te pristupe, možemo naučiti dosta o samim protagonistima i njihovoj kulturi te koliko je važna smjelost u povjesničarevom modus operandi. Završni članak nam donosi Christof Mauch (»*But where the danger lies, also grows the saving power*«: *Reflections on Exploitation*

and Sustainability) u kojem se osvrće na pojam održivog razvoja i njegov progres ili regres kroz povijest, kao i razliku u percepciji vremena kroz povijest koja se direktno očituje u našoj (ne)brizi za okoliš. I za kraj, imamo prikaz svih publikacija Jane Carruthers.

Filip AMBRUŠ

CHRISTOF MAUCH – NOTES FROM THE GREENHOUSE: MAKING THE CASE FOR ENVIRONMENTAL HISTORY, RCC PERSPECTIVES 2013/6

Čitajući esej Cristofa Maucha, uglednog povjesničara okoliša, *Notes From the Greenhouse Making the Case for Environmental History* upoznajemo se s mnogim zanimljivim i nadasve informativnim činjenicama o ekohistoriji, odnosno povijesti okoliša i o instituciji Rachel Carson Center. Spomenuta je institucija jedna od glavnih uzdanica i pokretača istraživanja u ekohistoriji na prostoru Njemačke, Europe, ali i šire. Kako i sam autor priznaje u *Predgovoru* esej je nastao na temelju predavanja u Center for Advanced Studies u LMU München iz 2009. godine.

Autor u pet poglavlja progovara o suštinskim problemima relativno nove povijesne discipline. Naglašava s odabirom primjera i mnogobrojnim usporedbama prednosti ekohistorije nad »starim« povijesnim disciplinama. Svojim pristupom, metodologijom i postavljanjem mnogobrojnih pitanja širom otvara vrata i pokazuje put budućim znanstvenicima koji će se baviti proučavanjem slične tematike. Kroz cijeli se esej provlači nekoliko teorija koje su važne za shvatiti bit ekohistorije. Autor u potpunosti izlazi u susret čitatelju jasno naglašavajući pojedine teorije i daje mnogobrojne odgovore na ključna pitanja o razvoju, značenju i budućnosti povijesne discipline koja sve više raste na temelju mnogobrojnih znanstvenih skupova, članaka. Takvim pristupom na sebi svojstven način pokazuje upućenost u problematiku discipline koju obrađuje i ovim esejom postaje jedan od glavnih promotorova potonje.

U prvom poglavlju pod naslovom *What is International Environmental History, and What Does it Do for Us?* otvoreno i jasno progovara o odnosu ljudi, institucija prema okolišu. Primjećuje da svi imaju slabu točku prema okolišu, odnosno prema povijesti okoliša. Taj fenomen stavlja u korelaciju s trendom povećanja udruga i institucija koje se bave povijesti okoliša i općenito s okolišem. Napominje da svi okvirno paze na okoliš i podržavaju istraživanje okoliša, ali na primjeru discipline povijesti okoliša pokazuje da malo ljudi zna s čime se zapravo bave znanstvenici i aktivisti u sklopu spomenute discipline. S takvim je zaključkom jasno otvorio pitanje na koje je dao odgovor u sljedećim poglavljima.

Otvorivši pitanje u sljedećem poglavlju *What do we mean by an international research center?* informativno piše o programu Saveznog ministarstva za obrazovanje i istraživanje. U sklopu je potonjeg programa financirano nekoliko instituta diljem Njemačke. Jedan je od instituta i Rachel Carson Center. Kroz cijelo poglavlje jasno iznosi važne informacije o djelovanju, programu i planovima spomenutog instituta. Čitatelju predstavlja jedan moderan tim stručnjaka koji je otvoren za interdisciplinarnu suradnju, nova znanja i za širenje prikupljenog znanja široj publici.

U trećem se poglavlju pod naslovom *What is International Environmental History?* retrospektivno osvrće na povijest okoliša. Jasno piše da je od samih početaka povijesti kao znanosti bilo govora o okolišu. Namjerno ili ne nenamjerno prebacuje se od antičkih autora na aktiviste za zaštitu okoliša. Naglašava da su oni usko povezani s povjesničarima okoliša, odnosno da ne možeš biti dobar povjesničar okoliša ako nisi i zaštitnik okoliša. Ponovno na interesantan način završava poglavlje s pitanjem što zapravo znači čuvanje okoliša.

Posebno je zanimljivo poglavlje *Crossing Boundaries* u kojem iznosi temeljne misli povijesti okoliša i instituta Rachel Carson Center. Čitajući malo detaljnije može se uočiti da je ovo poglavlje zapravo vrhunac eseja. S uzimanjem primjera iz prošlosti na nadasve zanimljiv način objašnjava važnost prelaženja granica, odnosno rušenja određenih zidova. S time jasno poručuje da znanost ne smije poznavati prepreke i da ako ih i ima da ih se treba truditi zaobići. Između ostalog je napomenuo da se trebaju širiti polja

Ekonomska i ekohistorija
Economic- and Ecohistry

Časopis za gospodarsku povijest i povijest okoliša

Journal for Economic History and Environmental History

Volumen X. / Broj 10
Zagreb - Samobor 2014.
ISSN 1845-5867
UDK 33 + 9 + 504.3

Nakladnici / Publishers:

Društvo za hrvatsku ekonomsku povijest i ekohistoriju
Society for Croatian Economic History and Environmental History
Ivana Lučića 3, HR - 10000 Zagreb
tel.: +385/1/4092-148, fax: +385/1/4092-879
sites.google.com/site/ekoekohist/

Izdavačka kuća Meridijani
p.p. 132, 10430 Samobor
tel.: 01/33-62-367, faks: 01/33-60-321
e-mail: meridijani@meridijani.com
www.meridijani.com

Sunakladnici / Co-publishers:

Međunarodni istraživački projekti: »Triplex Confinium - Hrvatska višegraničja u euromediterskom kontekstu« (voditelj prof. dr. sc. Drago Roksandić) i »Triplex Confinium - »Hrvatska riječna višegraničja« (voditeljica: prof. dr. Nataša Štefanec) Zavoda za hrvatsku povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Glavni i odgovorni urednik / Editor-in-chief:

Hrvoje Petrić

Uredništvo / Editorial Staff:

Dragutin Feletar, Željko Holjevac, Mira Kolar-Dimitrijević, Dubravka Mlinarić, Nenad Moačanin, Hrvoje Petrić, Drago Roksandić, Mirela Slukan Altic, Ivica Šute

Međunarodno uredničko vijeće / International Editorial Board:

Drago Roksandić - predsjednik (*Zagreb*), Daniel Barić (*Le Havre-Pariz, Francuska*), Slaven Bertoša (*Pula*), Zrinka Blažević (*Zagreb*), Tatjana Buklijaš (*Auckland, New Zealand*), Goran Đurđević (*Požega*), Josip Faričić (*Zadar*), Borna Fürst Bjeliš (*Zagreb*), Boris Golec (*Ljubljana, Slovenija*), Hrvoje Gračanin (*Zagreb*), Paul Hirt (*Tempe, SAD*), Andrej Hozjan (*Maribor, Slovenija*), Halil İnalçik (*Ankara, Turska*), Egidio Ivetic (*Padova, Italija*), Silvije Jerčinović (*Križevci*), Karl Kaser (*Graz, Austrija*), Isao Koshimura (*Tokio, Japan*), Marino Manin (*Zagreb*), Christof Mauch (*München, Njemačka*), Kristina Milković (*Zagreb*), Ivan Mirnik (*Zagreb*), Mirjana Morosini Dominick (*Washington D.C., SAD*), Géza Pálffy (*Budimpešta, Mađarska*), Daniel Patafta (*Zagreb*), Hrvoje Petrić (*Zagreb*), Lajos Rácz (*Szeged, Mađarska*), Gordana Ravančić (*Zagreb*), Marko Šarić (*Zagreb*), Mladen Tomorad (*Zagreb*), Jaroslav Vencalek (*Ostrava, Češka*), Milan Vrbanus (*Slavonski Brod, Zagreb*), Frank Zelko (*Burlington, VT, SAD*), Zlata Živaković Kerže (*Osijek*), Ivana Žebec Šilj (*Zagreb*)

Prijelom / Layout:

Saša Bogadi

Za nakladnike / Journal directors:

Petra Somek, Hrvoje Petrić

ISSN 1849-0190 (Online)

ISSN 1845-5867 (Tisak)

Tisak / Print by:

Bogadigrafika, Koprivnica 2014.

Adresa uredništva / Mailing address:

Hrvoje Petrić (urednik)
Odsjek za povijest, Filozofski fakultet
Ivana Lučića 3, HR-10000 Zagreb
e-mail: hrvoje.petric@ffzg.hr
ili Vinka Vošickog 5, HR-48000 Koprivnica

Tiskano uz potporu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa RH i Koprivničko-križevačke županije

Na naslovnici / Cover:

Idrija prema Valvasorovoј Topografiji Kranjske iz 1679.

Ekonomsku i ekohistoriju referiraju:

CAB Abstracts
HISTORICAL ABSTRACTS, ABC CLIO Library, Santa Barbara, California, USA
AMERICA: HISTORY AND LIFE, Washington, USA
JOURNAL OF ECONOMIC LITERATURE (JEL), Pittsburgh, USA
CENTRAL AND EASTERN ONLINE LIBRARY, Frankfurt am Main, Deutschland
ECONLIT - AMERICAN ECONOMIC ASSOCIATION, Nashville, USA